

Viro Solertissimo,
DN. ANGELO SALÆ,
Chimiatro celeberrimo,
amico suo charissimo.

IGnes SALA tuos vidi atq; Hermetica vasa,
& vidi artificii pharmaca facta manu,
vidi, miratus toti te pangere mundo,
quæ steterant firmis antea clausa seris;
Ipse etiam istorum sancto gavisus amore,
arcano fovi sat benè multa loco.

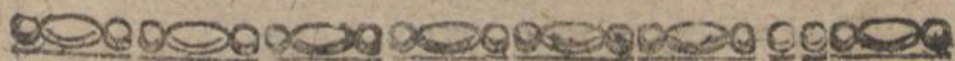
SALA tua exarmat nostros Doctrina labores,
quam fas est tacitâ religionè coli,
dum quæ privata alijs, annisu publica magno,
SALA tuis scriptis, non sine laude, facis.
Macte tamen virtute tuâ, ac te largius effer,
hactenus haut visos edere perge libros:
Ac longæva tuum constanti secula famâ
In cæli attollent nomen, amice, polos.

JACOBUS FABRICIUS Archia-
ter & Professor Megap. ac Collegii Me-
dici in Academiâ Rostochiensi
Decanus.

Qui vegetabilium naturâ atq; intima lustras
Extrahis & quicquid tota medulla tenet
Quit

Quis vegetum ingenio, menti q̄; vigore sagacis,
Iudicioque gravem te Medicum esse neget?
Sic perge ulterius doctis clarescere scriptis,
SALA, solo celebris, cognitus atque salo.

J O H. C A M M A N D. Reip.
Patriæ Brunsvic. Syndicus.

Viro Clarissimo & experientissimo,
D N. A N G E L O S A L A E,
Medico Chymico celeberrimo, amico
fratri honorando.

Inclita nobilium medicorum gloria Sala
Eximiumq; decus Chymicorum, cujus in oris
Nomen honosq; viget, longe lateq; remotis,
Hactenus arcanas, quas aut natura metallis
Indidit aut Gemmis vires tum fossile quidquid,
Terra tegit gremio solerti indagine, mentis
Scrutatus, dias pertraxit lucis in auras,
Tum quantas habeat vitrea sub imagine dot es
Chalcantum, & vili sibiium sub veste repostas:
Sed quis cuncta queat digno comprehendere Versu
Doctrina monumenta tua? quin obvius isti
Fraudibus istorum Vanos qui Vendere fumos
Pro fulvo stultis soliti mortalibus auro,
Et qui divitias alijs promittere magnas
Non veriti sunt, ipsi inopes rerum omnium egeni
Nunc quoq; plantarum naturam evolvis & omnes

Pervigili partes igni rimare sinusq;
 Ergo quid in foliis, scabro quid cortice, quidq;
 Duris in lignis, quidq; in radicibus Inq;
 Resinis latrat, nitidisd; in floribus, unus
 Dexterius reliquis hominum productis in usum.
 Nec medicis opus es, te doctore, amplius herbis
 Saccharo dulcem fucio ingenerare saporem
 Hybleisve citam succis avertere labem.
 Sic medicare herbas, agris fastidia saepe
 Exauget miseris, quin hoc medicamine stirpes
 Aut mutare solent infecta aut perdere Vires,
 Ipsa quidem paleis nudata Essentia planta
 Divitijs operosa suis sibi sufficit. Et se
 Vitalem contenta potest servare vigorem,
 Nil opis externa Cupiens, nil indiga fraudis,
 Inde tibi magnas par est persolvere grates
 Et qui conficiunt docta medicamina dextra
 Et qui, quo modulo, qua sint ratione paranda
 Pharmaca, prescribunt, quorum consumitur omnis
 Cura in pellendis, affecto à corpore morbis.
 Quin Et pro quorum, vigilat tuâ cura salute,
 Quos habet infelix adverso tempore lectus,
 Iure tibi eximia debent praconia laudis.
 Inde tuum memori nomen Celebrabitur aeo
 Gramina dum cæpus, tellus dū proferet herbas.

HERMANNUS Westhoff Phil.
 & Med. D. scribebat. Lubecæ in monu-
 mentū amicitiae nunquā intermorituræ.

Indu-

Industria & Labori

ANGELI SALÆ, Essentiarum
Vegetabilium Anatomem
edentis.

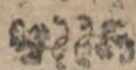
Si juvat anguicomæ cælatos noscere vultus
Gorgonis, & triplicis corpora Gergone,
Splingaq; & Harpyas serpentigenosq; gigantes,
Acripedem cervam, flammiferumq; bovem.
Si juvat horrificâ scrutari fronte Chimæram,
Ut fuit accensis sicilis Aetna rogis.
Huc ades, & doctos *Sala* quoq; perlege libros,
Quos dedit astuti viribus ingenij.
Non hic vana tuam pertentat fabula mentem,
Non toties falsis ludit imaginibus.
Avia secretæ pandit penetralia causæ
Sedulus, & mira dexteritate notat
Quod mare, quod tellus, quod mobilis educat aura,
Utile quod mundi machina tota parit.
Seu lavare cupis undis, seu frangere saxo,
Excoquere aut lentis ignibus omne malum.
Ille auri vires validas, nitidiq; argenti
Explicat & gemmis nobile quicquid inest.
Quid faciat nitrum quid odori sulphuris aura,
Et quid Vitrioli lucida mica salis.
Ille ùdus tepidis de collibus eligit herbas,
Mistaq; purpureis alba ligustra roris.
Non hederæ errantes, nec hiantia lilia defunt,
Non molles violæ, non Amaranthus olens.

Hic

Hic bolus medica est & suave rubens Hyacinthus
Mandragore pingues, nobile satyrion.
Quid tibi fragranti referam sudantia ligno
Balsama, quid nardum & cinnama luxurians?
Quicquid enim Cons de stirpe Machaonis ortus
Præcipit, & Phrygij fama Galenus agri,
Quicquid habet Cellus & docti Crullius oris,
Collocat ante oculos, non sine laude tuos.
Mittit pestiferis depromit pharmaca morbis
Et formidatas corpore pellit aquas.
Tardigradam scabiem, turpelq; exire podagras,
Curat, & atticulos deseruisse suos.
Hac poteris lentum medicinâ arcere marasmâ
Calculi & urentis tollere triste jugum.
Hac lævas papulas superabis & ulcera dira,
Nec feriet pectus febris amara tuum.
Quæ si cuncta meo percurrere carmine tentem
Memnonis ante alios advehat orta dies.
Huc oculos huc flecte animû suavissime lector
Mirandumq; Dei cerne potentis opus
Et Sala egregius porrò conatibus opta.
Flöreat ut multa prosperitate domus
Nec noceant denso ferventes grandine Nimbi
Flabraq; mendacis impetuosa Noti.

*Festinabam Rostochij XIII. Kal. Sexti-
leis an. cIs lbc XXX.*

Philippus Jacobus Fabricius Jac. Fil.
Eloquentiæ Prof. publicus.

E

still
spiri
gezo
ritus
peter
rien
Cor
Ehy